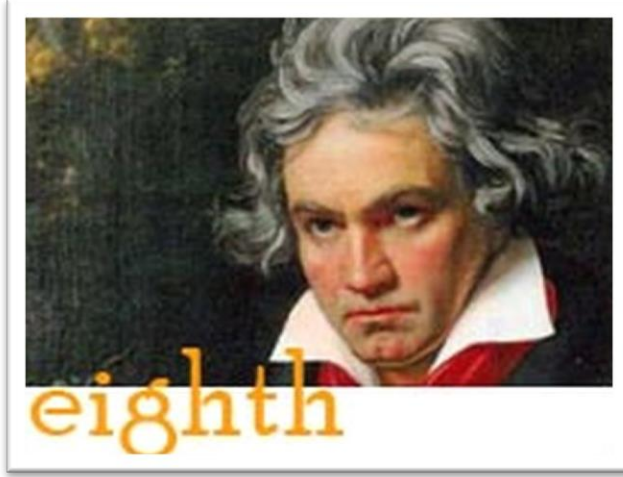

Ludwig van Beethoven

Senfoni No.8, Fa Majör Op.93

* Allegro vivace e con brio * Allegretto scherzando * Tempo di Menuetto * Allegro vivace

Beethoven'in 8. Senfoni'si 1812'de Linz'de tamamlandı. Besteci, kardeşi Johann'ı bu kentte ziyarete gitmiş, kardeşinin kâhya kadınıla ilişkisini görerek kavgalar çıkarmış, iş polise bile yansımıştı. Ancak bu kavganın ve karışıklığın izleri 8. Senfoni'de görülmez. Tersine, neşeli ve mutlu karakterde olan eser, ilk kez 27 Şubat 1814'te Viyana'da bestecinin yönetiminde seslendirilmiştir. Beethoven bu bestesine "Benim küçük senfoni" adını takmıştır. Aynı konserde çalınan ve dinleyicilerin daha çok sevdiği 7. Senfoni'yle aynı zamanda tamamlanan bu eseri – sevenlere tepki olarak – çok beğendiğini her fırsatta belirtiyordu.

Gerçekten de bu senfoninin diğer senfonilerde olmayan bazı özellikleri vardır: I. Beethoven bu eserini kimseye ithaf etmemiştir. II. Dokuz senfonisi içinde baştan sona neşeli olan tek senfonicidir. III. Ağır bölüm yoktur. IV. Sadece bu senfonide gerçek bir menuet bölümü vardır. V. En çabuk bestelene senfonicidir.

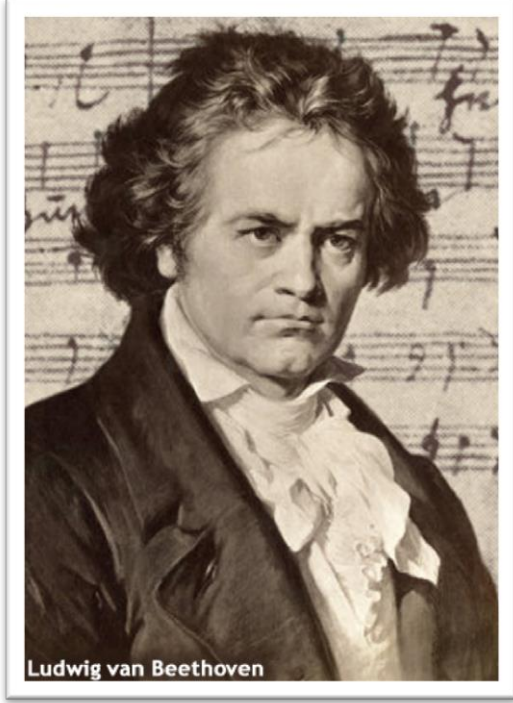
3/4'lük ölçüde, Fa Majör tondaki 1. Bölüm (allegro vivace e con brio) herhangi bir girişe gerek görmeden, neşeli bir temayla başlar. Klasik biçime uygun tema önce tüm orkestra, sonra da tatlı

(dolce) bir şekilde klarinitle sunulur. Birinci kemanlarda işitilen ve daha geniş tutulmuş güçlü yan tema buna katılır. İkinci tema ise kemanlarda duyulur. Ustaca ve problemsiz yapıdaki gelişimde, ana tema baslarda yansıtılarak bir gerilim yaratılır.

2/4'lük ölçüde 2. Bölüm (Allegretto scherzando) Beethoven senfonilerinin alışılmış ağır ikinci bölümlerinin aksine, canlı tempoda ve zarif bir havadadır. Sevimli birinci tema önce kemanlarda, sonra üflemeli çalgılarda, bir metronomu taklit edercesine, staccato olarak duyulur. (Bu bölüm

metronomun mucidi Maelzel'e bağlanırsa da onun, metronomu ancak 1816'da icat ettiği bilinmektedir). Berlioz bu kısa ve hafif bölümü "Cennetten iniş" diye tanımlar.

3/4'lük ölçüde, Fa Majör tonda başlayan 3. Bölüm (Tempo d Menuetto) , üstat Haydn'ın stilinde, eski Viyana danslarını ve havasını yansıtan gerçek bir menüet'tir. Beethoven ilk ve son kez bir senfonisinde, tam anlamıyla bu eski dansı değerlendirmiştir. Korno ve klarinetlerin pastoral karakterdeki diyaloguna katılan kemanların oluşturduğu zarif ve şakacı trio, üçüncü bölümü çerçeveler.

4/4'lük ölçüdeki 4. Bölüm (Allegro vivace), senfoninin en parlak bölümü, adeta dev bir finaldir. Ana tema şakacı şekilde büyük adımlarla gelişir. Orkestranın bütün anlatım tarzları kullanılır; tükenmeyen bir hayal gücü, canlılık ve tazellikle usta bir kontrpuan kaynaştırılır. Bu bölüm için Tchaikovsky şöyle der: "Beethoven'in senfonik ustalığını en iyi gösteren bu bölümde beklenmeyen bir dizi şakacı epizotlarla karşılaşırız: Armonik kontrastlar, çeşitlenen modülasyonlar ve dâhiyane orkestral efektler."

(Süre 26')

Karajan

<https://www.youtube.com/watch?v=C2Avpt9FKP0>

Barenboim

https://www.youtube.com/watch?v=dV1zTM2P_LE

Leonard Bernstein

<https://www.youtube.com/watch?v=cTK6WgZj4M>

Kazım ÇAPACI